

Gajdics Ottó: A gy?rött ing? garázda

2026 január 13. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A Ruszin-Szendivel szembeni rend?rségi eljárás megszüntetése hatalmas pofon a normalitásnak.

Megszüntette a rend?rség Ruszin-Szendi Romulusz ellen azokat az eljárásokat, amelyeket azért indítottak tokatábornok ellen, mert töltött fegyverrel az oldalán ment lakossági fórumokra. A Tisza-szekta hívei eddig sem

találtak semmi kivetnivalót a fegyveres demonstrációkban, de most szabályos tort ülnek a társadalom józanabbik felének megalázása fölött. Mert mondjuk ki bátran,

legyen bármilyen jogszer? is, ami történt, hatalmas pofon a normalitásnak, és mélyen sérti azok igazságérzetét, akik elborzadnak a politikai rendezvényeken furcsán meggy?r?d? ingek láttán, és nem akarják a visszatértét azoknak a borzalmas id?knek, ahol ez volt a természetes.

Nem véletlen, hogy Budai Gyula, aki eredend?en a feljelentést is tette a viszket? tenyer? politikus ellen, panaszt nyújtott be a rend?rség döntése miatt, elfogadhatatlannak nevezve azt. Botrány, hogy hiába bizonyítja több felvétel is, amint ott fityeg a pisztoly a bukott tábornok oldalán a Tisza rendezvényein, ha letagadja, akkor a hatóságok nem vizsgálódnak tovább. Abban lehet bízni ezek után, hogy a magyar választópolgárok áprilisban legalább a politikai büntetést kiszabják erre a bagázsra, és a kutya nem szavaz majd az Ukrajnát dics?ít? militáns h?bördére.

Jellemz? a magának közpénzb?l milliárdos kéjlakot gründoló jellembajnokra a reakciója is, amivel a döntést fogadta. Közölte, hogy amint visszakapja fegyverét, hatástalanítja azt, elárverezi, és a befolyt összeget jótékonysági célokra ajánlja fel. Minden jóérzés? ember az ostoba demagógia csimborasszójának gondolja ezt a nekibuzdulást.

Elzsírosodott egójának penetráns végterméke az a gondolat, hogy az ? hírhedtté vált fegyvere normális ember szemében bármilyen értéket is képvisel. De ha még talál is olyan önmagához hasonló háborodottat, aki hajlandó egy huncut fillért is áldozni a kétes érték? ereklye megszerzésére, az adományozás nemes eszméjének megcsúfolása az így befolyt összegb?l jótékonykodni.

Azt sugallja, hogy dics? tett megszegni bármiféle szabályt, kijátszani az eljáró hatóságokat, és a közép? ujj ellenzéki oldalon oly divatos felmutatásával egyenérték?, ha a folyamat végén még jóemberkedünk is egyet politikai haszonszerzés céljából. Hányinger, amit egyre többször egyre többen érzünk a Tisza környékér?l érkez? hírek hallatán.

Félreértés ne essék, nem azzal van a baj, ha egy kormány-, s?t rendszerváltásra törekv? politikus jótékonykodik. A gond az, hogy az eredend?en az egyik legpozitívabb emberi hozzáállást embertársainkhoz cinikus, gúnyos trutymóval keni össze, miközben kérkedik azzal, hogy ? bármit megtehet. Ha eddig összeharácsolt vagyonából egy kisebb részt mondjuk a hajléktalanokat segít? szervezeteknek ajánl fel, és ezt különösebb csinnadratta nélkül bonyolítja le, azt mondhatnánk, keresi önmagát, és egyszer talán jó útra téved. De ez a pökhendi bejelentés nem mutat semmiféle morális változást, csak azt a személyiséget demonstrálja undorító naturalizmussal, amit a zsírleszívás, a milliárdos kéjlak és a hazaárulással felér? ukránbarát parancsnoki szolgálat demonstrált eddig is vele kapcsolatban. Régebben a gatyáját is a honvédséggel vetette meg, most pedig fegyverkereskedelemb?l származó bevétellel akar lelkiismeretén könnyíteni. Tényleg vicc ez az ember, úgy, ahogy van.

Fontos megjegyeznünk, hogy szerencsére nem úszott meg minden feljelentést ilyen könnyen az Ukrajna dics?ségéért harcoló exkatona.

Már az ügyészségen van a vádemelési javaslat abban az ügyben, amelyben azzal vádolják Ruszin-Szendit, hogy kihívóan közösségellenes magatartást tanúsított, amikor durván arrébb lökte a vele interjút készíteni szándékozó Móna Márkot, a Mandiner újságíróját.

Az érintett vallomást nem, panaszt viszont tett a gyanúsítással szemben. Állítólag ? nem lökdöste, hanem inkább nevetgélve megölelte a munkáját végz? újságírót Kötcsén, amikor az a kiszivárgott adótervekr?l próbálta kérdezni. A riporter viszont elmondta, hogy tokatábornok háromszor lökte meg, az els? kett?nél kínosan mosolygott a szürreális helyzetben, harmadjára viszont már nem vigyorgott, hanem könyökkel durván oldalba taszította. Ebben az ügyben lesz tehát valamiféle ítélet, de ne lep?djön meg senki, ha az ismét nagyon távol áll majd a józan többség igazságérzetét?l. Visszatartó ereje borítékolhatóan nem lesz.

A garázdaság, az er?szak szerves része a gy?lölet felkorbácsolásán alapuló ellenzéki politikának. És most még vissza is fogják magukat. Magyar Péter csak legyintett, nem pofozkodott telefonlopás közben, Fekete-Gy?r csak ejtette a füstgránátot, nem hozzávágta a rend?rsorfalhoz, Ruszin-Szendi pedig nevetve simogatott, nem félrelökte áldozatát.

Értjük. És nem faragtak bennünket olyan puha fából, hogy ezeken az eseteken túl sokáig kellene keseregnünk. A baj csak az, hogy látjuk, halljuk a hergelést, érzékeljük, mire készülnek a túloldalon. Egyre gátlástalanabbul beszélnek arról, hogy mi nem is politikai ellenfeleik vagyunk, hanem eltakarítandó b?nöz?k, akiket börtönbe kell zárni, földönfutóvá kell tenni, és ha ellenállunk, a legdurvább er?szak is bevethet? ellenünk. Eszement ?rültek polgárháborút vizionálnak, választási csalást kiáltanak jó el?re, amennyiben nem ?k nyernek, és utcára szólítják a felb?szített tömeget.

Ebben a szövegkörnyezetben értelmezve Ruszin-Szendi viselkedésének önmagán túlmutató jelentését, összeszorul az ember gyomra. Ugyanis nem egy fél?rült fegyvermániájáról van szó, hanem annak demonstrálásáról, hogy politikai természet? viták végére is lehet fegyverrel pontot tenni, ha a helyzet úgy alakul.

Ha a szituáció megkívánja, akkor az er?szak bármely formája bevethet? a fideszes nyüzügékkel szemben. A rend?rség, a katonaság, a bírák és ügyészek majd melléjük állnak, ha látják az eredményeiket. Így gondolkodnak rólunk, így tervezik a jöv?t. Úgy érzik, azt csinálnak velünk, amit csak akarnak.

És úgy t?nik, jól érzik. Hiába jelentjük fel ?ket, hiába egyértelm?ek a bizonyítékok, vagy a mentelmi jog mögé bújva, vagy a hatóságokat is félrevezetve kicsúsznak az eljárások alól, és röhögve készül?dnek jóval nagyobb disznóságokra.

Ezért lett volna jó, ha a nyomozás alaposabb, és be is bizonyítja azt, amit a furcsán meggy?r?d? ing red?in mindenki látott, akinek van szeme. Ha kivárjuk, amíg el is sül a politika színpadára felvitt fegyver, akkor már kés? lesz moralizálni.

Gajdics Ottó - www.magyarnemzet.hu

Ajánló